

SLOVENSKI NAROD

GREDNISTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, PUCCINIEVA ULICA 5 — TELEFON: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26 — Žurnak večer dan opoldine — Mesečna narodna 11.—

EKSKLUZNO ZASTOPSTVO za oglaševanje iz Kratkevine Italije in inozemstva zna:
UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A., MILANO

Neuspeh angleške mornarice pri Pantelleriji

En sovražni rušilec hudo poškodovan, 14 sovražnih letal sestreljenih

Glavni stan italijanskih Oboroženih Sil je objavljal dne 2. junija naslednje 1103. vojno poročilo:

Neka sovražna pomorska skupina je začela včeraj popolne bombardirati Pantellerijo; takošen odgovor našega topništva je prisilil sovražne edinice, da so morale prekiniti bombardiranje. Težko je bil poškodovan en sovražni rušilec.

Vetekratni letalski napadi na otok so naredili težko škodo na poslopjih.

Sovražna letala so metala bombe na okolico Napoli su Paola ter na kraje v Siciliji in Sardiniji; lažja škoda in nekaj zatrepljev.

Naši lovci so sestrelili v boju nad Sardinijo 3 letala. Nadaljnih 9 letal je bilo zadržanih protiletalskega topništva in so treščila v morje: 3 pred Pantellerijo, 3 ob obali Olbie (Sassari), 3 pa blizu Marsala.

Doslej naštele žrtve med civilnim prebivalstvom, prizadete v danes objavljenem

vojnem poročilu, so takole porazdeljene: 5 mrtvih in 28 ranjenih v Portici (Napoli), 3 mrtvi in 5 ranjenih v Paoli, Ba' (Palermo) in Marsali.

★

Glavni stan italijanskih Oboroženih Sil je objavljal dne 3. junija naslednje 1104. vojno poročilo:

Sovražnik je obnovil letalsko in pomorsko bombardiranje Pantellerije. Topništvo na otoku je sestreljilo eno letalo. Razen včeraj navedenih sta bili uniteni še dve nadaljnji letali pri Porto Torres in Sant'Antioco, kateri so sestrelili protiletalske baterije na Sardiniji.

Žrtve v Livornu

Livorno, 3. jun. s. Po odkopavanju ruševin in po smrti nekaterih hudo ranjenih nazočajo žrtve letalskega napada na Livorno dne 18. maja 249 mrtvih in okrog 600 ranjenih.

Duce predsedoval seji odbora za avtarkijo

Rim, 2. jun. s. Dne 1. junija ob 17 se je sestal pod Ducejevim predsedstvom v Beneski palači medministrski odbor za avtarkijo, da bi proučil vloge za avtorizacijo novih važnih industrijskih naprav. Navzoči so bili: minister tajni Stranke, ministri za korporacije, za poljedelstvo in gozdro, za komunikacije, za zamenjave in valute, za vojno proizvodnjo in Italijansko Afriko, za javna dela, podtajnik za finance, guverner Banke d'Italia, predstavniki načelnika generalnega glavnega stana, tajnik za vrhovno obrambno komisijo, predstnik narodnega sveta za raziskave, tajnik medministrskega odbora za koordinacijo oskrbe, razdelitev in cene. Prisostvovali so nadalje generalni ravatelji za industrijo, generalni ravnatelji za rudnike in metalurgijo, generalni ravnatelji korporacijskega inspekторata, dr. Andrea Pellegrini, inž. Carlo Miliaccio iz korporacijskega ministrstva in brodovni kapitan Giuseppe Dellipanni iz vrhovne komisije za obrambo.

Na sestanku so proučili 33 prošenj, od katerih je bilo 23 sprejetih, 7 zavrnjenih, ker so se nanašale na pobude, ki jih ni smatrali za nujno potrebne, 3 prošne pa so bile odložene, ker jim ni bilo priposovati nujnosti iz izvršitve ustrezočih naprav. Prošne so se nanašale na pobude, ki so se tukaj sledilec panog: siderurgije in metalurgije, ladjedelnic, mehanične industrije, gradbene, kemične, tekstilne, živilske in raznih drugih industrij. O vsaki prošni je poročal korporacijski minister ter se oglastili ostali člani odbora, glede prošenj, ki so se dotikale njihovih področij, pa so bili zasišani podpredsedniki korporacij za vrtnarstvo, cvetničarstvo in sadjarstvo, za les, za tekstilne proizvode, za siderurgijo in metalurgijo, za mehaničko, za kemično industrijo, za stavbarstvo, za steklarstvo in keramiko, za pomorstvo in zračno plovbo, kakor tudi predsedniki fašistične zveze industrijev ter industrijskih delavec.

Pij XII. o sedanjem položaju

V govoru, s katerim se je zahvalil za čestitke kardinalov k rojstnemu dnevu, se je papež toplo zavzel za spoštovanje človečanskih zakonov v letalski vojni

Vatikansko mesto, 2. jun. s. Nj. Sv. Pij XII. je sprejel davi v zasebni knjižnici svetih kolegij kardinalov, ki mu je za njegov rojstni dan izrazil svoja voščila in mu izrekel svoje sinovske vdanost. Custava 19 navzočih kardinalov je tolmačil kardinal-dekan, ki je naslovil na sv. očeta voščilno poslanico. Sv. oče se je zahvalil za voščila in je spregovoril o sedanjem položaju.

Potem ko je omenil, da otežujejo nadaljevanje oboroženega sporu mrzljivo obroževanje in zmerom hujša oblika vojevanja, čedalje bolj nadnaravno in pomirjevalno poslanstvo Cerkve, je papež dejal, da se njegove misli in njegova čestvusta obravljajo k manjšem narodom, ki so po svojem zemljepismem in geopolitičnem položaju v sedanji brezbrinosti za moralna in mednarodno-pravna načela izpostavljeni nevarnosti, da jih zavlečajo v spore velikih sil ter da postanejo na lastni zemlji v prizorišču umišljenejših borb priča neizrekljivih grozot tudi med neborci in pokola cvetja svoje mladine in svojih izobraženih slojev. Ne morete pričakovati, je dodal papež, da bi tukaj podrobno razložili vse, kar smo poskušili storiti, da bi ublažili njihovo trpljenje, izboljšali njihov moral in pravne pogoje, zaščitili njihove religiozne pravice in jim pomagali v njihovi stiski ter potrebih. Vsako našo besedo, ki smo jo v ta namen naslovali na kompetentna oblastva, in vsak naš javni namig smo morali resno pretehati in izmeriti v interesu trpečih samih, da bi njihov položaj, ne da bi mi sami to hoteli, ne postal še težji in nezmočnejši.

Tukaj je sv. oče spregovoril o Poljski, ki je svojimi učenjaki in mislici prispeval svoj del v duhovni imovini Evrope in sveta. Prosimo, je nadaljeval papež, nebesko Kraljevo, da bi bila temu ljudstvu, ki je bilo tako težko preizkušeno, in tudi

drugim, ki so morali z njim izpiti gremki te vojne, pridržana bodočnost, ki bo ustrezala zakonitosti njihovih teženj in veličini njihovih žrtv v Evropi, ki bo obnovljena na krščanskih temeljih, ter v zemlji držav, ki bodo proste napak in holečin preteklosti.

Nič manj mučno in obžalovanja vredno ni, je nadaljeval sv. oče, da so v tej vojni moralne sode o nekaterih dejanjih, ki niso v skladu s pravom in zakoni človeštva, odvisne od iskanja, kdo je na tej ali oni strani krv teh dejanj, in to ne oziraže na to, ali so te sode v skladu z zakoni, ki jih je izdal Večni sodnik. Po drugi strani vzpostabljata čedalje hujša uporaba vojne tehnik in postopno uveljavljanje borbenih pripomočkov, ki ne razlikujejo med tako imenovanimi vojaškimi in nevojaškimi objekti, sama po sebi nevarnost žalostne in neizogibne tekme med akcijo in represalijo v skodo ne samo poedinčnih ljudstev, temveč tudi v skodo občestva vseh narodov. Mi, ki smo že od vsega početka storili vse, kar smo mogli, da bi pripravili vojujoče se narode do spoznavanja človečanskih zakonov v letalski vojni, se čutimo dolžne, dvigniti v korist vseh še enkrat naš glas, da bi se ti zakoni upošteli.

Papež je zaključil z željo, da bi se ustvaril nov svet, v katerem bi vsi narodi, ozdravljeni od rana nasilja, v medsebojnem bratstvu in soglasju korakali na poti dobro. V to svrhu naj bi se molitve vseh dvigale k Najsvišnjemu. S temi željami je papež podelil apostolski blagoslov vsem navzočim, kakor tudi vsem, ki so v duhu združeni z njimi, in vsej množici vernikov.

Iz „Odredbenega lista“

Junaško padli fašisti — Delegacija PNF pri črnomorskem vladu — Imenovanje novih hierarhov

Rim, 2. jun. s. Odredbeni list PNF objavlja:

Fašisti Arturo Carmomola, tajnik fašista v Toricelli Poligna (Chieti), Ezio Leini, član Direktorija fašista v Rivi (Trento), Pietro Cremo, sekcijski načelnik oddelka fašista v Arieciju (Rim), Pietro Passerini, predvojaški instruktur fašista v Pievi di Cento (Bologna) — so v borbi junaško padli.

Duce je odredil v službo Revolucije, in sicer v činu zveznega tajnika na Krfu, fašista Antonija Melega, rojenega 1907, vpisanega v PNF od 29. X. 1932, topniškega poročnika, prostovoljca in bojevnika v Italijanski Vzhodni Afriki, Španiji in v

teh vojnih, odlikovanega s kolajno za vojaške zasluge, bivšega Zveznega tajnika v Derni, v nadomestilu za tovarniška Nicola Bonagiola, ki iz nepredvidenih družinskih razlogov ni mogel dospeti na svoje mesto.

Ustanovila se je delegacija PNF pri črnomorskem vladu. Duce je odredil v službo Revolucije kot vodjo te delegacije fašista Luigija Alzona, vpisanega v PNF od 6. II. 1921, skvadrista, legionarja Pohoda na Rim, prostovoljca in bojevnika v Spaniji ter v sedanji vojni, ranjenega v bitki, odlikovanega s srebrno in bronasto kolajno za vojaške zasluge, bivšega Zveznega tajnika v Pistoii.

Tajnik Stranke je imenoval za podvodjo SM GILa pri generalnem poveljstvu

GREDNISTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, PUCCINIEVA ULICA 5 — TELEFON: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26 — Žurnak večer dan opoldine — Mesečna narodna 11.—

Računi pri poštovem tekovnem zavodu:
Ljubljana stev. 10-351

CONCESSIONARIA ESCLUSIVA per la pubblicità di provenienza italiana ed estera: UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A., MILANO.

PRAVICA ITALIJE DO AFRIKE

Govora ministra Teruzzija in maršala De Bona na otvoritveni skupščini Središča za sredozemska vprašanja

Kim, 2. junija s. V navzočnosti podpredstnika Stranke Tarabinija v zastopstvu ministra Scorre, nadalje ministrov de Marsica, Acerba, Bigginija, Cinija, Polverellija, Bonomija in Favagrossa ter državnih podstajnikov Rossija, Putzolujo, Soriceja, Riccardija, Pouigera, Rispolija, Galletija, Fabrizija, Spadafore, Peverellija, Scarfotija, Arcidiacaona in Rinaldija, zastopnikov predsednikov senata in zborov, guvernerja Rima, šefu glavnega stana milice generala Galbatiča, predstavnikov predsednika Kr. akademije in predsednika računskega dvora in državnega sveta je bila davi v ministerstvu za Italijansko Afriko otvoritvena seja italijanskega središča za sredozemske študije. Zbral se je veliko število senatorjev, nacionalnih svetnikov, vsečiliških profesorjev, džakov, generalnih direktorjev in veliko funkcionarjev ministerstva za narodno vzgojo in zavdeve, ministristva za zavzetje zemelj, generalov iz vojaških ministristev, voditeljev znanstvenih in kulturnih ustanov, guvernerjev kolonij, generalnih direktorjev in funkcionarjev iz Italijanske Afrike, da bi se udeležili slovesnosti, ki je v resnem okviru začela uradno delovanje novega zavoda.

ni trajnega v volji ljudi, kar ne bi bilo vkorenjeno v njihovi zavesti in kar ne bi postal bistvo njihove pravice. Italija nujno potrebuje afriško zemljo, kjer naj bi se razširila in delovala, proizvajala in tako poskrbel za potrebe onega demografskega presežka, ki je njen ponos in srečna zahteva njene rase.

Sveta pravica Italije do afriške zemlje

Našemu narodu zares primanjkuje potreben življenski prostor in zato mu ga moramo preskrbiti. Italija čuti to potrebo in celo trpi zaradi nje. Trpi zaradi nje, ker zaradi bioškega posrednika, kakor tisti, ki trpi lakoto ali žejo. Brez kolonij, brez zadostnega ozemlja za svojo proizvodnjo in svoje razširjenje bi bila Italija počivaljena. Za najmanj pred tremi desetletji smo spoznali vrednost, ki jo ima kolonialna posest, odkar je toliko prezirana Tripolitanija postala naša in odkar so se mnogi Italijani, ki so videli naprej, »sami in izselili na »črno zemljo«, kjer pripeka troposki sonce in kjer divijo peščeni viharji »gibile«. Toda še bolj kot tedaj, smo to občutili od leta 1922 nadalje, odkar je vodstvo naše kolonialne politike prevzela umnost in modrost Benita Mussolinija. Minister je nato opozoril na kolonizacijsko delo v Libiji in Cirenaiki in nato v deželih imperija ter nadaljeval:

»Potreba po razširjenju in potolaženju že po naši prekomorski posesti se nista mogli bolj prepričevalno in z bolj zanesljivim dokazom izkazati aktivni in živi v senci Italijanov. Gre za dve čustvi, ki odpravljajo notranje in neovrgljivo življensko usodo rodu, pred katerim se pač moramo pokloniti občudovanjem. Njuno priznanje in njuno jačanje je neznotljivo znamenje modre politike. Ako je tedaj ta potreba po prostoru resnična, občutena in nujna, kakšen bo potem takem prostor za naš narod? To vprašanje si postavlja naša misel. Poglejmo si zavest naša načina v zgodovino, poglejmo v svoja srca! Kaj

nam vsi ti odgovarjajo: Afrika, samo Afrika, tovariši, in nič drugačen kakor Afrika!

Slaherivo izmed navedenih treh vprašanj, je izjavil minister po daljšem pregledu, nam vsiljuje kategorični odgovor, ki ne dopušča dvoma. Pribito je in nespremenljivo, da je Italija potreben njen imperij zaradi nujne potrebe po razširjenju njenega naroda, ki se ji ni mogoče izogniti. Prav tako je zanesljivo, da ta imperij ne more biti drugačen kakor afriški. Ni pa si mogoče zamisliti trajne zopetne zasedbe Afrike, dokler ne bo Sredozemlje zares popolnoma svobodno. Italijanom je torej potrebna sredozemska zavest, ki jo je treba ustvariti tam, kjer je njen krepiti tam, kjer pojava in jo obuditi v širšemu razmahu tam, kjer je potlačena.

Naloge Središča

In naše središče, katerega prvi dan uradnega delovanja danes proslavljam, želi poskrbeti za to neodložljivo muhino, in sicer z najhitrejšimi in najprimernejšimi sredstvi, pozivajoč se na oni skriti, toda neznotljivi čut rasne podelovanosti, ki nas je skoraj kot nagon vedno poganjal na pot naše useode. V času, v katerih živimo, se nam torej ustanovitev tega središča zdi primerna. Primeren je tudi program, ki si ga središče zastavlja in ki ga bomo mi podprtli z živo simpatijo in zavestjo ter ga pospešili po poti od uresničenja do uresničenja, da bi dosegel največjo učinkovitost pri svoji izvedbi.

Z znabro bo Italija spet postala gospodarska svojega imperija in nosiljica novih sredstev, ki so izberi vedno latinsko, tako da bo velika Domovina v luči Zmage obnovila staro slavo Rima. Inozemski roparji ga ne bodo več ogražali in napadali. Nad Italijo, posobljen v zmagovalcem Kralju, ki jo bo ščitilo njeni morje in kjer bo gospodarska

Nadaljevanje na 2. strani

Delo Kr. karabinjerjev za Domovino pod orožjem

Poročilo Duceju ob 129. obletnici ustanovitve Kr. karabinjerjev — Davek junašta in krvi na bojiščih

Rim, 2. jun. s. Ob obletnici ustanovitve orožja R. R. C. C. je poveljnik generala Hazon poslal Duceju naslednje poročilo o delovanju tega orožja v preteklem letu:

»Duce! Tudi letos se nam je zelo potrebno sestaviti na kratkih straneh običajno poročilo o delovanju orožja R. R. C. C. ter predložiti Vašemu pregledu najvažnejše statistične podatke s kakim kožnitem komentarjem. Nadaljevanje vojne je napravilo kr. karabinjerjev ritem dela int

Zanimanje in skrb Eksc. Visokega komisarja

za javna kopališča, otroško igrišče v Tivoliju, zaklonišča, živilski trg in Navje

Ljubljana, 4. junija.
Eksc. Visoki komisar Emilio Grazioli sedi z največjim zanimanjem vsem delom za obojno in pročitljiv Ljubljanske pokrajine in mesta Ljubljane. Nastekrat smo imeli priliko, da smo se prepricali o prilikah številnih obiskov Eksc. Visokega komisara v slovenskih kulturnih in socialnih ustanovah o njegovem osebnem prizadevanju za dvig našega kulturnega življenja na čim višjo stopnjo ter za vsestransko okrepitev našega socialnega položaja. Eksc. Grazioli pa sledi z največjo pozornostjo predvsem oni delavnosti, ki se razvija v dobrobit najširših delovnih slojev slovenskega ljudstva. Kakor se je doslej že nastekrat na lastne oči prepirčal, kako se po njegovih uredbah in navodilih razvija to delo, tako si je tudi v sredu dopoldne ogledal gradnjo dveh novih ljubljanskih kopališč, poseti otroško igrišče v Tivoliu, nadalje bil v nekaterih zgrajenih zakloniščih pred letalskimi napadi, poleg tega si je pa našloščeljše dela pri izgradnji novih javnih zaklonišč, končno je pa poseti tudi Navje, kjer je večno počivališče zaslužnih Slovencev.

V kopališču Koleziji

V zgodnjih dopoldanskih urah je prispeval Eksc. Visoki komisar v spremstvu majorja Kr. Karabinjerjev Baronijs na stavbišče kopališča v Koleziji. Tu so pricakali Vis. komisarja župan general Rupnik, podžupan comm. dr. Tranchini ter visji inšpektor comm. ing. Aldo Farina. Eksc. Grazioli si je z zanimanjem ogledal še nedogradeno kopališče, pri tej priliki je pa tudi izrazil željo, naj se gradbena dela čimprej dovrši, da bo tudi to kopališče na razpolago kopalcem. Ing. Farina je obrazložil Vis. komisarju ureditev tega kopališča, v katerem bo prostora za 1000 kopalcov. Kopališče se gradi po načrtih ing. arch. Tepine, izgradnjo je pa že nakazalo 2.600.000 lir. Radi vojne so se gradbena dela nekoliko zavlekla, vendar so bazeni že betonirani, prav tako je pa tudi zgrajen objekt za čistilno napravo, ki je tudi že naročen. V kopališču sta dva bazena: večji, namenjen plavancem, te dolgi 50 m ter širok 20 m, manjši bazen za neplavante pa meri 20x14 m. Maksimalna globina velikega bazena znaša 2 m, globina bazena za neplavante pa 1 m. Poleg tega je pa namenjen najmlajšim še poseben, nizek bazen: čotofotalnički. V kopališču bo dodelka voda iz Gradaščice, ki bo pa skrbno filtrirana. Ob kopališču bo pa tudi sportni prostor ter otroško igrišče.

V javnem kopališču na prostem ob Ljubljaniči

Od tod se je napotil Visoki komisar s spremstvom na obrežje Ljubljance na Pruhu, kjer si je ogledal dela pri gradnji javnega kopališča na prostem ob strugi ljubljance. To kopališče, v katerem se bo lahko vsak brezplačno kopal, se bo nahajalo na obrežju bregov Ljubljance od Pruskega mosta pa tja do jeza na Spici. Tu sta bregova Ljubljance že okusno urejena, polno stopnice pa vodijo do vodne gladine. Postavljenih je že nekaj kabini, okrepevalnici, prhe, prav sedaj pa postavljajo delavci na obrežju nove klopi. Zgrajen bo še manjši jez, da se bo vodna gladina dvignila na 80 cm. Poleg tega bo strugo tudi skrbno osnaščen. Zgrajeno bo pa tudi kopališče za otroke. Lani je bilo to kopališče improvizirano ter se je za njegovo izgradnjo porabilo 25.000 lir. Za nadaljnjo razširitev bo letos potrebna približno ista vsota. Ker smo tuk pred kopališčem sezono, je Visoki komisar določil, da se morajo gradbena dela čim prej dovršiti. Poleg tega je pa naročil strokovnjakom gradbenega urada, da se mesto malih nepriravnih kabin postavijo velike skupne slaćilnice, loceno za moške in ženske. Na tem brezplačnem kopališču je predviden obisk tudi največjih množic, radi tega je treba pripraviti vse, da se kopališči prijetnejšo počutijo ter se pri velikem navalu ljudstva odpravi mučno čakanje za vstop v kabine. Seveda bo tudi v slučaju morebitnih nezgod poskrbljen za prvo pomoč. Visoki komisar je določil, da se postavi ob kopališču tudi ograja ter bi se tako preprečilo svobodno prihajanje in odhaljanje s kopališča na katerem koli kraju in se tako onemogočile tativne. Nadalje je naročil, da se postavi dovoljno število obščankov, struga naj se skrbno očisti, zgrajena pa naj bodo še nadaljnja stopnišča. Poleg tega je naročil Vis. komisar, naj bo tudi dovolj vodnjakov, da si bodo kopaliči gasili žgo. Ti vodnjaki pa morajo biti higijenično zgrajeni: vodni curek iz pape na bo usmerjen navgor, prav tako kakor pri vodnjaku v Zvezdi. Vis. komisar je nadalje odredil, da se napravi za mladje umetne plaže.

Na otroškem igrišču

Potem, ko je zapustil javno kopališče ob Ljubljaniči, se je odpravil Vis. komisar v Tivoli na prostor, kjer se ureja veliko, prikupno in moderno urejeno otroško igrišče, ki bo v ponos našemu mestu. Eksc. Grazioli je tu sprejel ing. arch. Kobe, ki je Visokemu komisarju opisal gradbena dela. Na dvignjeni, okrogli plošči, na katero se pride po okusu zgrajenih, dolgih stopnicah, so v tuku poslednja dela. Prostrana plošča je izravnana ter posejana s travo, ki pravkar poganja. Čez mesec dni se bo trava dodobra razvlastila in tedaj bo že lahko mladina podila na zeleni planinski.

nice in še druga razneterosti, s katerimi se bo mladžev razveseljevala v sončnih poletnih dnevih. Ker se živa meja ne bo takoj hitro razvrstila, je naročil Visoki komisar, naj se obrezje ribnika primereno ogradi. Prav tako je izrazil tudi željo, da se dela pospeši ter bo tako lahko ta nova pridobitev Ljubljane čimprej služila svojemu namenu. Letos je na razpolago 100.000 lir, manjkajoči denar bo pa dal Visoki komisar iz fonda za razvoj te brezposelnih.

V zakloniščih

Naslednji današnji obiski Eksc. Graziolija so veljali nekaterim ljubljanskim javnim protiletalskim zakloniščem. Esencelna Visoki komisar si je najprej ogledal zaklonišče, ki se nahaja v pobočju Gradu za magistratom. Ob vhodu v zaklonišče sta sprejela Vis. komisarja viceprefekt comm. David, ki je predsednik odbora za protiletalsko zaščito ter pokrajinski nadzornik odbora polkovnik Tombolan Fava. Po pogledu lepo obokanih razsvetljenih v urejnih zakloniščih globoko pod pobocjem Ljubljanskega gradu si je Eksc. Grazioli ogledal dela za zaklonišče na Valvazorjevem trgu, na Trgu Roma, na Kongresnem trgu, v Kresiji, tromostovju, Mestnem domu, v palati Bata in Slon.

Povsed se je zanimal za vsa začitna dela, pojasnila pa sta mu dajala viceprefekt comm. David in polkovnik Tombolan Fava, ki sta ga povsed pri pregledu spremjal. Eksc. Grazioli je izrekel priznanje za uspešno in hitro delo ter naročil, naj se vsa ta gradbena dela, ki služijo varnosti ljubljanskega delovnega ljudstva, nadaljujejo z vso odločnostjo. Vsa ta zaklonišča

bodo služila pešcem, ki bi jih presenetil letalski napad na cesti.

Na živilskem trgu

Iz Kresije se je napotil Visoki komisar na živilski trg, kjer se je živo zanimal za tržne razmere. Ko se je ustavil pri posameznih prodajalkah, so se zgrinili okoli njega ljubljanski gospodinji, ki so ga prisrčno pozdravile in pri tej priliki izrazile razne želje. Eksc. Grazioli se je podrobno zanimal, katere zelenjave bi bilo treba vedeti. Dal je navodila, da bi sezonsko sadje prihajalo na trg v čim večji možni količini, da bi se lahko prodajalo po določenih cenah in da se odstranijo neprilike, ki ovirajo redno razdeljevanje sadja prebivalstvu.

Na Navje

Poslednji obisk Visokega komisarja pa je veljal ljubljanskemu živilskemu javnemu protiletalskemu nadzorniku odboru polkovnik Tombolan Fava. Po pogledu lepo obokanih razsvetljenih v urejnih zakloniščih globoko pod pobocjem Ljubljanskega gradu si je Eksc. Grazioli ogledal dela za zaklonišče na Valvazorjevem trgu, na Trgu Roma, na Kongresnem trgu, v Kresiji, tromostovju, Mestnem domu, v palati Bata in Slon.

Povsed se je zanimal za vsa začitna dela,

Sveta pravica do Afrike

(Nadaljevanje s 1. strani)

svojih imperijalnih ozemelj, pa bo bdel Vatelj, ki mu ni premere. Mož, kateremu se vsak dan bolj zvesto in bolj ponosno posveca naše življenje: Benito Mussolini. In v imenu Njega, ki je bil vsej najvišji zavornik in graditelj naše sredozemske useode, proglašam danes za ustoličen predsedniški svet Italijanskega središča za sredozemska vprašanja.«

Govor predsednika maršala De Bona

Tako je po ministru je povzel besedo maršal de Bona, ki je dejal:

»Eksciente, tovariši! Ker je minister hotel meni poveriti čast predsednika Središča za sredozemska vprašanja, čutim za svojo dolžnost, čeprav imam vtiš, da ta naloga ne bi mogla biti povsem primerna moji bistveni lastnosti vojaka, da vam sporočim nekaj svojih osebnih misli in da se vam, skoraj bi rekel, predstavim.«

Minister Teruzzi je s politično tankočutnostjo in modrostjo želel, da bi Italijansko središče za sredozemska vprašanja bilo že takoj od svojega nastanka dalje živiljenjsko povezano z ministrstvom Italijanske Afrike. Z besedo, iz katere je vela vsa njegova afriška ljubezen, je pojasnil to dvojno ime, ki se že povezuje v zavesti Italijanov in ki visoko in obvladajoči zveni kot en sam glas z enim samim pomenom: Afrika in Sredozemje. Da, gospodje, to sta dve imeni, ki v usodi Italije pomenita eno in isto stvar; imeni, ki sta se vedno izkazali kot nerazdržljivi v usodi tistega, ki je nad njima vladal; imeni, ki predstavljata danes bolj kot kdaj koli za Italijo v borbi v sredozemlju in v takšnem primeru lahko postalo nova nesreča. Danes se moramo predvsem boriti, boriti, in spet boriti. Storiti moramo, da bo »Mare nostrum« postal zares svobodno more Italijanov, in sicer ne po lahki igri prevajalcem in propagandistom, temveč po vztrajnem, zavestnem in trdtem naporu naroda, ki mora končno v morju spoznati činitelja svoje slobode, svoje slave in svojega blagostnosti.«

Zborovanje, ki je spet izpričalo plametno privržnost našega naroda do naših prekomorskih dežel in odločno voljo, da zoperi pridobimo Domovini njeni pravilno svobodo na morju, ki jo obdaja, kakor tudi neodložljivo pravico, da se po živiljenjski naravnosti razširite na afriški celini, aka ne bo mogoče ustvariti na afriški celini, ako ne bo sredozemska pot trdno in zanesljivo v naših rokah in za vselej odpusta.«

Ce je res, da smo bili v Afriki ne le, v kolikor smo izvršili v desetletjih dela, ureditive in kolonizacije, temveč s cvetom našega izseljenega naroda na ozemlju imperija in Libije, v obliku naravne živiljenjske ikspansije in že je gotovo, da 35 mesecov borbe, ki smo jo obupno bili, da bi preprečili, da bi poslednji kos te zemlje presegal številno močnejši sovražnik, potem nima nobena vojna bolj kot ta značajno vojnost.

Kajti povedano bodi enkrat za vselej, da nismo nikdar nameravali in nikdar tudi v bodoče ne bomo nameravali ostati v Afriki po kakem tujem pristanku. V Afriki se bomo vrnilii na temelju svete pravice in sposobnosti, ki jih bomo pokazali, da se lahko vselej branimo pred slehernim napadom in slehernim grožnjo. V teh dneh se je mnogo govorilo o »afriški bolj« in zares to bol čuti velik del Italijanov. Te boleznine pa nočemo odpraviti, dokler ne bo postalo more, ki bo vrnilo svoji naravnini usodi in izločeno iz uporabe in zlorabe roparjev, danes bolj kot kdaj prej, kajti k starim roparjem se je pridružil še nov ropar, ki je še mlad in brez dozidenja in neodstranjivega vira. Opozorjajo tudi na ponosno in moško zadržanje italijanskega prebivalstva, ki je pripravljeno prestat vse žrtve v prepirjanju v smago.

zemšča zaveste, ki jo moramo vedno bolj utrditi in globoko vsidriti v duše Italijanov. Možje visoke kulture, kakršni so od Hrči tovariši, ki so bili pozvani, da sodelujejo kot člani v tem predsedniškem svetu, gojitev umetnosti in visoki znanstveni, o raziskovanju in raziskovalni, ki so bili razviti v obdobju vseh vrst orodja ali pa so bili razbiti že v izhodiščnih postojankah. Pomembni močni nemški letalski sili za bližnje poletje je bistveno prispevala k temu obrambemu uspehu.

Na ostali vzhodni fronti so bile pri akcijah lastnih napadnih oddelkov razvrite številne vojne postojanke, sovražnik pa je utpel krvave izgube.

Letalsvo je z močnimi silami napadalo

Izredni komisar občine Stari log

Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino v skladu s čl. 3 kraljevega dekreta-zakona iz dne 3. maja 1941-XIX št. 291 in glede na zadnji dekret iz dne 16. junija 1942-XX št. 146, odreja:

G. Ivan Šifrer pok. Franca in Marije roj. Sinkar se imenuje za izrednega komisarja občine Stari log.

Civilni komisar v Kočevju je pooblaščen izvršiti ta dekret.

Ljubljana, 29. maja 1942-XXI.

Visoki komisar Emilio Grazioli

Sportni pregled

VIII. kolo nogometnega prvenstva

Osmo ali drugo povratno kolo prvenstva ljubljanske nogometne zveze prima v prvem razredu morda najzanimivejšo tekmo vsega dobesednega sporeda. V drugem razredu pa se bosta s popadka tekme, med katerima je eden se vedno resen kandidat za drugo mesto.

Ljubljana — Mars

Prvo srečanje med imenovanimi možtvoma, ki je bilo zaradi nenadnih sprememb otvoritveno srečanje tega prvenstva, so že vsem, ki so ga posetili, v domov spominov. Na igrišču Ljubljane se je takrat nabralo okoli 1500 gledalcev, ki so odhajali zadovoljni. Uživali so ob borbenem, lepem nogometu, ki ni niti enkrat prestopil meja dostojne, fair borbe. Do zadnjih trenutkov je bil izid, dasi je bila Ljubljana tehnično znatno boljša, negotov. Tekma se je potem končala z zelo tesno zmago Ljubljane.

Marsovi so, si pridobili z njo velik ugled in so veljali za resne tekmecke vsaj za drugo mesto. Posebno kasneje, ko je Hermes spodbilno v srečanju z Tobačno tovarno. Majhna kriza, ki jih je zadeala proti koncu prve polovice, poraz proti oživljenjem Hermežanom, je povzročila, da so ob koncu obstali še na tretjem mestu ali v spodnjem polovici razpredelitev prvega razreda.

V nedeljo se jim nudi priložnost, da se zoperi uveljavijo. Po izidu nedeljske tekme bo že mogoče pretehati, kakšni so njihovi izgledi in v zvezi s tem izgledi drugih. Prepričani smo, da bodo zoperi zavestni. Prepričani smo, da se ne vredimo, da je nudila užitek, kakršnega nobena druga ne. Pomen nedeljske tekme je, da se zoperi zavestni. Razstava akvarelov Bruno Vavpotič v Obersnelovi galeriji.

DEZURNE LEKARNE

Danes: dr. Piccoli, Beliweisova cesta 6; Hočevar, Celovška cesta 62; Gartus, Moste, Zaloška cesta 47.

Bležnica

KOLEDAR

Danes: Petek, 4. junija: Kvirin.

DANASNE PRIREDITVE

Kino Matica: Sreča se vraca.

Kino Sloga: Veliki kralj.

Kino Union: Premetno dekle.

Razstava mladih slikarjev v kiparjev v Jakopičevem paviljonu odprtja od 9.30 do 19.

Koncert na dveh klavirjih Rio in Gregorio Nardi ob 19 v veliki filharmonični dvorani.

Razstava akvarelov Bruno Vavpotič v Obersnelovi galeriji.

GLEDALIŠČE

Ljubljanski majniški dogodki 1. 1809

Kako so Francisci zasedli Ljubljano — brez boja

Ljubljana, 2. junija.
V prejšnjih člankih smo opisali, kako se začeli odločati usoda Ljubljane med francoskimi vojnimi 1. 1809; Francisci so bili že pred Ljubljano; obrambne mesta je bila prepuščena slab, nepravljeni in ravnodušni, če ne celo malodušni posadki pod poveljstvom starca, ki mu je bilo pri srcu najbolj njegovo, na Gradu shranjeno premoženje; Francisci vsega tega niso vedeli in so misili, da mesta ni mogoče vzeti brez močnega potopista in dolgega obleganja, zato je pa njihov poveljnik hotel najprej »potipati«, kakšna je ljubljanska obramba in je v ta namen postal svojega odpoljanca k Avstrijem — s predlogom, naj se predaja. Poveljnik ljubljanske obrambe Moitelle je vprav blastno počeval prilikom, da se je začeli posajati s Francisci in predlagal je, naj bi sklenili premirje, dokler bi avstrijski vojni svet ljubljanske posadke ne pretresel francoskega predloga; med tem ko Avstriji v pričakovanju francoskega odgovora niso več strelijal z Gradu in Golovca, so se Francisci začeli vtihotapljati v neposredno bližino mesta in na levem bregu Ljubljance so se pri Krakovem začeli sestavljati v cete in bataljone...

Oblegana Ljubljana

Izvrstna lega Gradu ni prisla do veljavne; ko bi se naljubljanska posadka lotila najpomembnejše naloge, da bi držala Francize v šahu v primerni razdalji od mesta, so grajski in golovski topovi molčali in Huardo (francoski) brigadi se je posrečilo prikrasti se v mesto brez najmanjših ovir, brez vsakih žrtv — v bližino nekaj korakov od avstrijskih prednjih straž. Medtem je druga brigada zasedla Šišenski vrh, divizija Pully pa Št. Vid. Tako so Francisci obvladali tudi Celovško cesto. Tedaj je pa bila že prosta Boussierjeva divizija po avstrijski predaji pri Razdrem in 21. maja je že prodrla do Ljubljane. Ljubljana je bila zdaj oblegana, še preden so se Avstrijiči tega dobro zavedli. Po nerodnosti avstrijskega poveljnika se je polozaj ljubljanske obrame še znatno poslabšal, da bi bil poslej boj mnogo težnješi, če bi do njega sploh prišlo. Francisci, ki so prodriči do levega brega Ljubljance, so bili že v mrtvem pasu, kamor ni bilo mogoče strelijeti s topovi v Gradu.

Franisci pristali na premirje

Ko se je Moitelle vrnil na Grad po sestaniku s francoskim odpoljancom, je bil sklican posvet štabnih častnikov. Poročal je Jakardofsky o pogajanjih s francoskim odpoljancom. Ko so se »sejali«, je prispeval francoski odpoljanec z odgovorom Lamarquea: prinesel je sporočilo, da Francisci pristanejo na predlog za premirje, toda premirje naj bi trajalo le naslednjega dne, 22. maja do 4. junija. Pogoj je pa bil Moitellova obveza, da Avstriji ne bodo strelijali na mesto ter da odprejo Francizom tudi prosti pot po Tržaški, Dolenjski in Celovški cesti. Jakardofsky je odločno ugovarjal te zahteve, naj bi odklonili predlog, toda podpiral ga je le poveljnik slunjskega bataljona, med tem ko so drugi častniki klonili zaradi malodušja moštva. Značilno je bilo, da se major Lefèbre ni niti udeleževal razprave, a poveljnik topništva ni bil pritegnjen v vojni svet. Se bolj značilno je bilo, da je bil najpomembnejši član sveta, trdnjavični poveljnik, povsem nem. Končno je prišlo do sporazuma, da bodo odgovorili francoskemu poveljniku: Na mesto ne bomo strelijali dokler ne bodo avstrijske čete od tam napadene, a prehodov, cest, nikakor ne bodo odprli. Zvezre ob 18. so začeli zopet strelijeti z Gradu.

Usodni 22. maj

Usodni 22. maj se je začel s kanonado med Francisci in Avstriji. Francoska divizija Lamarquea se je razmestila na Šišenskem vrhu in sosednjih hrbtih. Pri po gajanju ni bila določena demarkacijska črta med kratkim premirjem tako da so si stali Francisci in Avstriji nasproti, ločeni samo z Ljubljanicico — vso noč med 21. in 22. majem. Položaj je ostal nespremenjen, tudi po končnem premirju, a pači niso strelijali drug na druga. Po poldnevi 22. maja je prispeval francoski odpoljanec z zahtevo, naj Avstriji izpraznijo mesto, to se pravi desni breg Ljubljance ob vznožju Gradu. To zahtevo je na Gradu zbrani obrambi svet odklonil. Jakardofsky ni bil več na Gradu; odšel je na Golovec, da prevzame nadzorstvo nad trdnjavskimi napravami. Od tem je tudi istega dne ob 17. opazoval nastopanje Broussierjeve divizije. Moitelle je med tem prejel vest, da je Razdrto padlo in da je vsa Macdonaldova armada, okrog 18.000 mož, prispeval pred Ljubljano. Lahko si misli-

mo, da to ni podžalo njegovega poguma. Prihajale so pa tudi druge Jobove vesti, n. pr. da nameravajo Francisci pomoci (23. maja) napasti Grad in da so zaradi tega že začeli deliti med moštvo vino in žganje. Moitelle in Lefèbre sta bila silno potrjata zaradi teh vesti, a ne zaradi usode Ljubljane, temveč, ker sta spravila vse svoje premoženje na Grad in sta se bala zanj. Moitelle je hotel rešiti predvsem svojo kožo in narocil je Lefèbreu, naj napiše ponudbo za predajo, s posebno primbom, da se francoski odpoljanec lahko udeleži končne sestave pogojev predaja na Grad...

Dramatična seja vojnega sveta

Jakardofsky se je ob 19. vrnil z Golovca in ko je vstopil v sobo, je presenetil Lefèbreja pri pisani ponudbe za predajo. Moitelle je zagovarjal svoje ravnanje, če da bi se on sicer lahko upiral prednjim Macdonaldovim oddelkom, ne pa vsej njegovi armadi, zlasti, ker ne more pričakovati pomoci od glavnega avstrijskega poveljnega Gyulaya. Jakardofsky je odločno ugovarjal in se ni mogel takoj lahko spriznat s predajo kakov Moitelle. Dejal je, da se lahko uprejo ter da bodo okopi uspešno vzdrljati napad. To izjava je dal na poveljnikovo zahtevo tudi pismeno. Vendar je Jakardofsky sprevidel, da ne more prepričati Moitelleja in da bi preprečil izdajstvo, je pa vso naglico sklical vojni svet ter po njem prisli poveljnike k dolžnosti. Toda Moitelle je izbral ta čas, da je odpolsal ponudbo za predajo in ukazal je na vseh okopih, naj prenehajo strelijeti. Macdonald je zelo cenil ljubljansko trdnjavo, ter misli, da bo naletel na hudi odpor. Ni se imel nobenega pravega načrta, kako bi se naj polstal Gradu, ki se je zdej z vseh strani nepristopen ter neprijemljiv. Pristop do Golovca je pa bil tudi težek čez Barle. Obkolitev v večjem krogu tudi ni bila mogoča, ker je Macdonald primanjkovalo plovnih sredstev, da

bi vojska lahko prešla Savo, kjerji most pri Crnučah je bil podprt. Med tem ko si je Macdonald belil glavo, kako bi se polstal ljubljanske trdnjave, je prejel od podkralja Eugena povelje, naj v pospešenem pohodu poslije v Celovec eno pehotno divizijo in dve polki dragoncev, tako da bi mu ostala pred Ljubljano le ena divizija, polk dragoncev in šesti huzarski polk. Macdonald je doletil prav tedaj prispeval Broussierjevo divizijo za »opevovanje« Ljubljane. Lamarqueova divizija je pa naenam v Celovec. Da bi bil odhod vojaštva neoviran ter neopažen, je Macdonald ukrenil vse potrebno ter skušal zavesti sovražnika, da se pripravlja na napad. Tudi ta zvijača se mu je gladko posrečila. Broussierjeva divizija je kmalu našla pot čez Barje in zverč okrog 20. je prvi oddelek, ki je prodrl do Dolenjske ceste, druga kolona je pa prodrla celno proti Golovcu tudi povsem neovirano, ker je Moitelle, kakor rečeno, prepovedal strelijanje. Macdonald je medtem tudi poslal polk dragoncev z dvema topovoma zaseseti Crnuč in tam naprej za hrbot Avstrijem oddelik, da bi bilo obleganje čim popolnejše. Lamarqueova divizija je bila ob 21. povsem pripravljena na odhod, a preden je odrinila, je prispeval ponudba za predajo. Med tem se je sestal vojni svet na Grad in začela se je dramatična seja, ki je bila na nji započetena usoda Ljubljane. Svetu je predsedoval Jakardofsky — namestoval je trdnjavškega poveljnika. Vneto je opominjal štabne častnike na njihovo dolžnost — braniti trdnjavo z vso odločnostjo. Ko se je razvila razprava, je na največje presečenje zbranih častnikov vstopil francoski general Lamarque v spremstvu avstrijskega stotnika Moraka, ki je nesel Francizom ponudbo za predajo. Lamarque je kratko pozdravil ter zasedel sedež nasproti Lefèbreju, kakor da se to razume samo po sebi ter da je bil povabljen na sejo kot enakovreden član avstrijskega vojnega sveta...

(Nadaljevanje.)

20.000 židov mora iz Sofije

Notranje ministrstvo bo strogo nadziralo preseljevanje židov iz prestolice v manjše kraje

Bolgarski notranji minister je izdal na redbo, po kateri morajo v treh dneh vsi židje zapustiti Sofiju. Napotiti se morajo v manjše podeželske kraje. Tisti židje, ki bili čez tri dni še zasacili v Sofiji, bodo takoj izgnani iz Bolgarije. K prepoedi bivanja židov v Sofiji je notranji minister Gabrovske izjavil domačim in inozemskim novinarjem, da je bil ta ukrep potreben v interesu bolgarskega naroda. Za opetovani poziv vlade, naj prostovoljno zapuste prestolnico, se židje sploh niso zmenili. Naspromet, zelo pogosti so bili primeri, da so židje kot glavni činitelji črne borze ovirali prizadevanje vlade v pogledu zunajnega cen in zboljšanja razmer na živilskem trgu. Židje so bili in ostanjajo najnevarnejši element nemirov, širjenja raznih vesti in politične negotovosti. Prepoved bivanja v Sofiji je zadebla okrog 20.000 židov.

Ze lani v avgustu je izdal notranji minister na temelju širokega pooblastila sestanka glede ureditve židovskega vprašanja naredbo o izselitvi židov iz Sofije. Do 1. septembra 1942 so morali zapustiti prestolnico vsi nezasposleni židje. Židovske družine z dvema članoma so smeli imeti samo eno sobo, družine s 3 do 4 člani dve, s petimi do šestimi člani tri, družine z nad šest članov pa največ štiri sobe. Naredba je tudi točno določala osebne in premoženske razmere židov v pogledu njihove izolacije od ostalega prebivalstva, izločitev iz političnega, gospodarskega in kulturnega življenja in končne izselitve iz Bolgarije. Zelo važna je bila okolnost, da se je postavila bolgarska zakonodaja pri opredelitev pojma »žid« na lastno podlagu. Za žide je smatrala vse osebe ne glede na državljanstvo in veroizpoved, ki so njihovi starši ali dedje izpovedovali židovstvo.

V praksi pa se je pokazalo, da ima ta naredba več pomankljivosti in se to židom omogočile nadaljevati v državi razdiralno delo pod raznimi pretevanzami in zvišajama. Mnoga teroristična dejanja so bila zasmovana po židih. Židje so skrbeli tudi za volunško službo. Tudi med liberalistično usmerjeno bolgarsko inteligenco so imeli židje velik vpliv. Nedavno je bil znova storjen poskus omajati temelje države ter izpremeniti obstoječi družabni red. To je prisilil politično vodstvo države, da se je začelo znova zanimati za židovsko vprašanje. Ki je bilo potisnjeno zadnje čase v zvezzi z vojno. Izkušnje so pokazale, da

Preseljevanje šele po vojni

K urednemu razglasu, da bolgarska in rumunska vlada nimata več interesa na nadaljevanju prostovoljne izmenjanje prebivalstva, pripominjajo na merodajen mestu, da ne gre za dokončno opustitev namenjane preselitve, temveč samo za odgotitev do konca vojne. Na podlagi pogodb, sklenjene v Crajovi, je dobila južno Dobrudžo Bolgarija in prebivalstvo državnikom bodo zvišane plače, obenem bodo podobivali posebne draginske dobitke. Vsak uradnik dobil poleg tega brezplačno eno polno oblike, dve strajci, par nogavic in par čevljev. Uraniške plače bodo v bodoče opravljene vseh davčnik.

Preseljevanje šele po vojni

K urednemu razglasu, da bolgarska in rumunska vlada nimata več interesa na nadaljevanju prostovoljne izmenjanje prebivalstva, pripominjajo na merodajen mestu, da ne gre za dokončno opustitev namenjane preselitve, temveč samo za odgotitev do konca vojne. Na podlagi pogodb, sklenjene v Crajovi, je dobila južno Dobrudžo Bolgarija in prebivalstvo državnikom bodo zvišane plače, obenem bodo podobivali posebne draginske dobitke. Vsak uradnik dobil poleg tega brezplačno eno polno oblike, dve strajci, par nogavic in par čevljev. Uraniške plače bodo v bodoče opravljene vseh davčnik.

— Ubogi Kristijan! Ubogi bolni otrok! Ne dolžim vašega sreca... vaš razum je zatemnjeno in na jina dolžnost je razjasniti ga. In samo da bi dosegla ta cilj, sem sama prevzela tako težko nalogo in sklenila spregovoriti s to strašno žensko, kjer meni, Kristijan, samo meni se je pokazala v svoji pravi podobi. Videla sem njen dušo razgajeno, brez okrasov in priprav... to je dražestna ženska, oh, v tem se strinjam z vami, je pa tudi nevarna. Govorila je z memo z nesramnim pogumom. Groza me je obhajala spričo njene duševne propalosti. Sovražni vas, Kristijan in nikoli vam ne bo odipustil.

Verjemite mi, saj nikoli ne lažem in ne lagala bi niti za ceno, da bi vas s tem rešila iz njene oblasti.

— Če se pa boste dali premamiti, če ji boste poslušali.

— Vse to je prazna prevara — je odgovoril Kristijan in skomignil z rameni. — Ne verjamem niti besedice.

Zena ga je sočutno pogledala.

— Ubogi Kristijan! Ubogi bolni otrok! Ne dolžim vašega sreca... vaš razum je zatemnjeno in na jina dolžnost je razjasniti ga. In samo da bi dosegla ta cilj, sem sama prevzela tako težko nalogo in sklenila spregovoriti s to strašno žensko, kjer meni, Kristijan, samo meni se je pokazala v svoji pravi podobi. Videla sem njen dušo razgajeno, brez okrasov in priprav... to je dražestna ženska, oh, v tem se strinjam z vami, je pa tudi nevarna. Govorila je z memo z nesramnim pogumom. Groza me je obhajala spričo njene duševne propalosti. Sovražni vas, Kristijan in nikoli vam ne bo odipustil.

Verjemite mi, saj nikoli ne lažem in ne lagala bi niti za ceno, da bi vas s tem rešila iz njene oblasti.

— Če se pa boste dali premamiti, če ji boste poslušali.

— Vse to je prazna prevara — je odgovoril Kristijan in skomignil z rameni. — Ne verjamem niti besedice.

Zena ga je sočutno pogledala.

— Ubogi Kristijan! Ubogi bolni otrok! Ne dolžim vašega sreca... vaš razum je zatemnjeno in na jina dolžnost je razjasniti ga. In samo da bi dosegla ta cilj, sem sama prevzela tako težko nalogo in sklenila spregovoriti s to strašno žensko, kjer meni, Kristijan, samo meni se je pokazala v svoji pravi podobi. Videla sem njen dušo razgajeno, brez okrasov in priprav... to je dražestna ženska, oh, v tem se strinjam z vami, je pa tudi nevarna. Govorila je z memo z nesramnim pogumom. Groza me je obhajala spričo njene duševne propalosti. Sovražni vas, Kristijan in nikoli vam ne bo odipustil.

Verjemite mi, saj nikoli ne lažem in ne lagala bi niti za ceno, da bi vas s tem rešila iz njene oblasti.

— Če se pa boste dali premamiti, če ji boste poslušali.

— Vse to je prazna prevara — je odgovoril Kristijan in skomignil z rameni. — Ne verjamem niti besedice.

Zena ga je sočutno pogledala.

— Ubogi Kristijan! Ubogi bolni otrok! Ne dolžim vašega sreca... vaš razum je zatemnjeno in na jina dolžnost je razjasniti ga. In samo da bi dosegla ta cilj, sem sama prevzela tako težko nalogo in sklenila spregovoriti s to strašno žensko, kjer meni, Kristijan, samo meni se je pokazala v svoji pravi podobi. Videla sem njen dušo razgajeno, brez okrasov in priprav... to je dražestna ženska, oh, v tem se strinjam z vami, je pa tudi nevarna. Govorila je z memo z nesramnim pogumom. Groza me je obhajala spričo njene duševne propalosti. Sovražni vas, Kristijan in nikoli vam ne bo odipustil.

Verjemite mi, saj nikoli ne lažem in ne lagala bi niti za ceno, da bi vas s tem rešila iz njene oblasti.

— Če se pa boste dali premamiti, če ji boste poslušali.

— Vse to je prazna prevara — je odgovoril Kristijan in skomignil z rameni. — Ne verjamem niti besedice.

Zena ga je sočutno pogledala.

— Ubogi Kristijan! Ubogi bolni otrok! Ne dolžim vašega sreca... vaš razum je zatemnjeno in na jina dolžnost je razjasniti ga. In samo da bi dosegla ta cilj, sem sama prevzela tako težko nalogo in sklenila spregovoriti s to strašno žensko, kjer meni, Kristijan, samo meni se je pokazala v svoji pravi podobi. Videla sem njen dušo razgajeno, brez okrasov in priprav... to je dražestna ženska, oh, v tem se strinjam z vami, je pa tudi nevarna. Govorila je z memo z nesramnim pogumom. Groza me je obhajala spričo njene duševne propalosti. Sovražni vas, Kristijan in nikoli vam ne bo odipustil.

Verjemite mi, saj nikoli ne lažem in ne lagala bi niti za ceno, da bi vas s tem rešila iz njene oblasti.